

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ NO PERMANENT DE SALUT** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 1833-2002

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2008

Núm. 11

Presidència
de l'Honorable Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell

Sessió celebrada dia 23 d'abril del 2008

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 3122/08**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a obertura de guarderies hospitalàries a tots els hospitals públics de la comunitat autònoma de les Illes Balears. 138

2) **RGE núm. 3123/08**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a incorporació dels equips assistencials i multidisciplinaris dels centres d'atenció al drogodependent als centres i unitats bàsiques de salut. 134

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, començam la sessió d'avui, en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions.

Doncs, passam al primer punt... Sí, Sra. Feliu.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Sí, Sra. Presidenta, demanaria, si és possible, alterar l'ordre del dia i passar la segona proposició no de llei en primer lloc, si va bé.

LA SRA. PRESIDENTA:

No hi ha cap problema. Sí senyora, ho farem així.

2) Proposició no de llei RGE núm. 3123/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a incorporació dels equips assistencials i multidisciplinaris dels centres d'atenció al drogodependent als centres i unitats bàsiques de salut.

Molt bé, idò passam a la Proposició no de llei RGE núm. 3123/08, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incorporació dels equips assistencials i multidisciplinaris dels centres i unitats bàsiques de salut. Per defensar la proposició no de llei té la paraula la Sra. Feliu, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, el consum de drogues i les conseqüències de tot tipus que aquestes originen són realment per a tota la nostra societat un problema de salut pública i de convivència ciutadana; basta llegir, basta revisar les dades aportades pel *Plan nacional sobre drogues* mitjançant les enquestes realitzades o també les dades aportades pels centres assistencials com la Unitat de toxicologia de l'Hospital Universitari Son Dureta en el darrer mes per tenir una prova del que dic.

Just per això, la societat balear i els responsables polítics pens que no ens podem mantenir al marge d'aquesta important problemàtica sociosanitària i que hem d'anar realitzant accions encaminades no tan sols a eradicar aquest consum sinó també a pal·liar en la mesura que sigui possible els constants problemes associats a aquest consum i a millorar les condicions preventives, assistencials i socials de la població drogodependent o amb risc d'arribar a ser-ho.

La problemàtica de la drogodependència i de les addiccions constitueix una de les qüestions sanitàries de major importància de la nostra societat actual i just per donar una adequada resposta a aquest repte dins l'àmbit de les Illes Balears, el Govern de les Illes Balears a la passada legislatura va presentar una proposta normativa a aquest parlament i el 29 d'abril del 2005 es va aprovar amb un ampli consens la Llei de drogodependències i addiccions de les Illes Balears. Fruit d'aquesta llei es va desenvolupar el Pla d'actuació en drogodependències i addiccions 2007-2011, en el qual la premissa fonamental és valorar el drogodependent com a una persona que requereix un abordatge biopsicosocial i un

enfocament multidisciplinari i multisectorial per tal d'obtenir una millor resposta.

Tot això es va fer per tal d'aconseguir la màxima eficàcia i gestió dels recursos professionals i tècnics possibles que permetés sense cap dubte la consolidació i l'ampliació progressiva dels programes de prevenció del consum de drogues, la millora també de la xarxa assistencial i l'ampliació del suport a la reinserció sociolaboral i sociofamiliar de les persones que pateixen una drogodependència o una addicció. Aquest és un repte que -entenc jo- ha de ser comú a tots els grups polítics representats en aquest parlament.

El Pla d'actuació en drogodependències i addiccions del 2007 al 2011 compta també amb un ampli consens d'institucions públiques i privades de diferent signe polític i amb ONG de la nostra comunitat autònoma i va ser realitzat per tal de complir les línies i accions marcades en l'*Estratègia nacional sobre drogues* del 2000 al 2008, en el *Plan nacional sobre drogues* del Ministeri de Sanitat i Consum, i en l'Estratègia europea sobre drogues del 2005 al 2012, així com també els dictats establerts a la Llei 4/2005, de 29 d'abril, sobre drogodependències i altres addiccions de les Illes Balears aprovada -com he dit abans- per aquest parlament.

La mateixa llei, a l'article 50, explica entre altres apartats que el Pla d'actuació en drogodependències i addiccions de les Illes Balears és l'instrument de referència per a la planificació i l'ordenació de totes les actuacions en matèria de drogues i d'altres addiccions que es duguin a terme dins l'àmbit de les Illes Balears. El pla autonòmic ha de ser vinculant per a totes les administracions, entitats privades i institucions que duguin a terme actuacions en matèria de drogodependències i altres addiccions per a aquestes persones que presentin aquests problemes i també per al seu entorn, i és que just per això aquest pla va ser dissenyat. Va ser dissenyat, en primer lloc, per un compromís institucional per a la millora de la salut i de la qualitat de vida de la societat de les Illes Balears i per a la seva protecció front als riscos derivats del consum de drogues, però, especialment, per integrar en una acció global i comú a totes les institucions i entitats públiques i privades que realitzen activitats en matèria de drogodependències i addiccions a la nostra comunitat autònoma amb l'objectiu sobretot d'anar avançant progressivament en la protecció de la salut de tota la societat balear.

Així, tal i com es recull en el capítol 6 del mateix pla, el qual es refereix als objectius estratègics generals, ha de ser un d'aquests objectius, entre d'altres, el millorar la cobertura assistencial i social cap a les persones drogodependents o addictes, així com a les seves famílies mitjançant una major coordinació entre la xarxa assistencial i l'acció social de les drogodependències mitjançant la integració d'aquesta en els diferents àmbits de la xarxa sanitària pública, tant en l'atenció primària com en l'atenció especialitzada a nivell hospitalari. Just per això, la mateixa llei recull que l'oferta terapèutica ha de ser individualitzada, accessible, diversificada, flexible, de total voluntarietat per als possibles usuaris, dilatada en el temps, professionalitzada i de caràcter interdisciplinari amb programes assistencials que donin resposta individual, però que a la vegada tenguin un caràcter institucional.

És especialment significatiu, però -i ho vull remarcar molt en aquesta comissió avui-, la part a la qual s'indica que l'atenció socio sanitària al drogodependent i a la seva família s'ha de prestar preferentment integrada en el mitjà més pròxim al domicili de les persones i del seu entorn sociofamiliar, garantint així la cobertura assistencial a tota la població de la comunitat autònoma, no sols per a una millor gestió dels recursos, sinó especialment per a una millor assistència a l'usuari. Si tenim en compte que Mallorca compta amb onze centres d'atenció als drogodependents, Menorca compta amb dos centres i Eivissa amb un centre, resulta realment difícil aconseguir aquest objectiu de proximitat que marca el pla, ben al contrari, si els integram dins els centres de salut o dins les unitats bàsiques de salut, aquesta proximitat a l'entorn familiar està garantida i deixarem de veure les persones afectes d'una drogodependència com -entre cometes- empestades que han d'estar fora dels centres sanitaris públics que qualsevol altre ciutadà pot aprofitar. A més, amb això evitaríem també convertir segons quins barris, com ara passa amb El Fortí on hi ha un centre d'atenció als drogodependents al mateix carrer que hi ha una escola i un institut d'ensenyament secundari, en un futur Son Banya o evitaríem també situacions tan desastroses com l'amuntegament que es produeix a l'Hospital Psiquiàtric on trobam tres dels quatre centres d'atenció als drogodependents del municipi del Palma, amb dades públiques d'assistència donades pel mateix servei d'epidemiologia de la Conselleria de Salut i Consum.

Realment, totes són situacions amb solucions que ja estan contemplades en aquest pla de drogues del 2007 al 2011 que, lamentablement he de dir, el Govern d'ara no ha volgut continuar o no ha volgut posar en marxa. A més, per tal de donar la millor assistència i cobertura a la població drogodependent es varen incloure també a aquest pla tota una sèrie de principis i de valors reactors que han de fonamentar el Pla estratègic adreçat a tota la societat i per això, ha de comptar amb tots els drets humans, socials i sanitaris que imperen avui dia, així la universalitat, l'equitat, l'accessibilitat, la participació ciutadana, la qualitat dels serveis, la perspectiva de gènere, la multiculturalitat, la transversalitat de les actuacions, la normalització i la integració dels drogodependents varen ser alguns dels valors que primaren en l'elaboració del pla. Però no podem oblidar que l'objectiu general de l'assistència com a àrea estratègica d'intervenció que és, suposa atendre les demandes derivades del consum de drogues i altres addicions des d'una xarxa d'atenció àgil, àmplia, integrada i normalitzada als sistemes públics de salut i serveis socials, que permeti oferir una resposta assistencial adequada a les necessitats de la població drogodependent balear.

És aquest un objectiu general que s'haurà de desenvolupar mitjançant una sèrie d'accions específiques entre les quals voldria destacar les següents: en primer lloc, desenvolupar el model integral d'atenció a drogodependents; en segon lloc, millorar la coordinació entre els centres d'atenció a les drogodependències a tota la comunitat autònoma i la xarxa de serveis socials generals i específics, institucions penitenciàries, serveis de protecció de menors i moviments associatius; i en tercer lloc, ampliar l'oferta de programes en funció de les necessitats detectades pels equips terapèutics, però pens que és fonamental, i destacar que, per damunt de tot el mateix pla..., la integració progressiva dels centres d'atenció a les drogodependències i addiccions de tota la comunitat autònoma

en els diferents centres de salut o consultoris de la xarxa assistencial pública balear.

Per tot això, des del Grup Parlamentari Popular pensam que aquesta integració entre els centres és un pas decisiu per a la normalització i la regularització en l'assistència i la qualitat de vida de la població drogodependent de la nostra comunitat autònoma i, per això, avui hem presentat aquesta proposició no de llei. Crec que ja comença a ser hora d'aplicar el vigent pla. Comença ja a ser hora de definir el model d'atenció integral de les persones amb problemes derivats de l'ús de substàncies psicoactives i altres addiccions que permeti una resposta efectiva i diversificada als distints problemes que puguin aparèixer dins aquest àmbit. Comença a ser hora també de consolidar la xarxa sanitària assistencial perquè reculli una àmplia oferta de recursos terapèutics tant de tipus ambulatori com hospitalari i residencial. Comença a ser hora de millorar la coordinació dels diferents tipus assistencials. Comença a ser hora d'evitar els desequilibris territorials establint una oferta mínima de programes a tota la xarxa assistencial. Comença a ser hora també d'impulsar els recursos i els programes per aconseguir que totes les addiccions i les formes de consum siguin ateses des de la xarxa assistencial. Sincerament, pens que comença a ser hora que es facin aquestes incorporacions dels centres d'atenció als drogodependents a la xarxa de centres de salut com qualsevol malaltia de qualsevol ciutadà.

Ja per acabar, els volia recordar la frase amb la qual s'inicia el Pla de drogodependències i addiccions 2007-2011, que diu que "tota persona té els drets i les llibertats proclamats a aquesta declaració sense distinció de raça, de color, de sexe, d'idioma, de religió, d'opinió política o de qualsevol altra índole, origen nacional o social, posició econòmica, naixement o qualsevol altra condició", Declaració Universal dels Drets Humans, Nacions Unides, 1948.

Per tots aquests motius, que crec més que justificats, proposam avui aquesta proposició no de llei i esperam el suport de tots els grups. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Feliu. Pel Grup Parlamentari Mixt, qui vol intervenir? No, no vol intervenir el Grup Parlamentari Mixt, molt bé.

Pel Grup Parlamentari Unió Mallorquina, Sr. Melià, té la paraula per un temps de deu minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Unió Mallorquina comparteix la preocupació per la problemàtica que genera el consum de drogues, comparteix amb el Grup Parlamentari Popular la necessitat d'oferir una atenció de màxima proximitat als ciutadans i a les persones que pateixen aquesta problemàtica de la droga. Tot i això, el nostre grup parlamentari considera que, si bé és desitjable l'objectiu que marca la proposició no de llei del Partit Popular, tal vegada no el considerariem excessivament realista, tots sabem que hi ha una sobrecàrrega als centres de salut de les Illes Balears, una insuficiència fins i tot dels centres de salut a les Illes Balears, unes limitacions d'espai evidents a aquests

centres de salut i, per tant, tot i ser desitjable, difícilment podrem aconseguir aquest objectiu que marca la proposició no de llei.

Per tant, més que -diguem- la integració de la qual parla la proposició no de llei, nosaltres apostaríem més per un augment de la coordinació dels centres de salut amb aquests equips assistencials dels drogodependents. Des d'aquest punt de vista, des del punt de vista de la realitat i del fet que alguns centres de salut que no tenen totes les instal·lacions adequades per acollir aquest objectiu que marca la proposició no de llei, en principi, si no hi ha una esmena, no podem donar suport a aquesta proposició no de llei.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Alorda per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, per saludar aquesta proposició no de llei, vull donar l'enhorabona als proposants en el sentit que crec, i més amb la intervenció de la Sra. Feliu, que ha quedat ben emmarcada la necessitat i la conveniència d'intervenir en aquest aspecte de la salut pública que, realment, no està cobert amb tota la cobertura que convendria per la magnitud social que representa.

Crec que, a més, podem compartir tot el reguitzell del "comença a ser hora". El "comença a ser hora" que jo subscriu pràcticament de manera integral, també és una crítica dura cap al passat -entenc- implícita, perquè si comença a ser hora és perquè comença a ser hora i jo ho compartesc.

Era difícil llavors, supòs, i és difícil avui cobrir-ho amb tota l'ambició que -ja dic- el problema mereixeria. La llei va ser una passa, una normativa, moltes vegades amb aquestes coses ja ho hem dit, la normativa és important, però llavors són importants també els mitjans, s'ha fet un esforç en aquest pressupost, un pressupost que ronda els 3.500.000 d'euros de cara a aquesta problemàtica, però indiscutiblement hem de seguir insistint. Per ventura sí que falta un desenvolupament de la llei, que també se n'ha parlat a aquesta comissió en altres ocasions, dins el pla d'acció, dins els protocols per tenir una coordinació o per tenir unes pautes clares tant de cara a la xarxa social com a salut mental, en tots els que puguin quedar afectats depenent dels casos.

Crec que la Sra. Feliu ha fet una panoràmica relativament completa dels temes, i aquí sí que hi ha -entenem-... una col·lisió no, una necessitat de trobar un equilibri entre el principi de proximitat en el qual ha fet més èmfasi i en el qual, l'únic pràcticament, ha situat la proposició no de llei, i la necessitat d'equips especialitzats, específics, d'atenció integral que superen l'atenció primària, que ara necessiten, per tant, una especialització, uns equips multidisciplinaris que és difícil fer-los universals a tots els centres de salut, d'entrada perquè tal i com ho veim, com s'ha apuntat, crec que tots som conscients que els centres de salut actualment estan saturats només amb l'oferta que en aquest moment tenen, tenim unes dificultats importants d'espai en tots els sentits, de cobertura de les missions que ara mateix tenen encomanades aquests centres de salut. També hi ha una dificultat pràctica de dotar tots els centres de centres d'atenció integral especialitzats i específics i, per ventura, el camí és anar cap a aquesta progressiva dotació, accessibilitat i proximitat, però garantint també aquests equips específics dins -ja dic- una atenció integral.

Nosaltres entenem que és cap aquí cap a on s'ha d'anar, conciliar, primer, els doblers que tenim, els recursos que hi podem destinar, però també el fet de tenir una actuació que pugui atendre tot el ventall de problemàtica que suposa la drogodependència i fer-ho amb la màxima proximitat, la màxima accessibilitat i evitar -en això coincidim plenament- crear estigmatismes als centres i no en parlem al col·lectiu al qual, evidentment, no l'ajuda gens a sortir d'aquesta situació.

Per tant, voldríem que hi hagués a aquesta comissió una aproximació de les postures. Ens han dit fonts ben informades que hi haurà una proposta d'esmena per part del Grup Socialista pactada, o d'alguna manera assumida, per part del Govern i de la conselleria, crec que seria bo que en aquest tema féssim una passa més endavant tots plegats i realment instàssim el Govern que sigui molt més sensible i treballi més en aquesta problemàtica, però difícilment també donar-li un horitzó que pugui no complir d'una manera immediata i, per ventura, fins i tot, que ni tan sols amb unes situacions òptimes ens veuríem amb capacitat de dur-ho a tots els centres de salut i així, crec que era conscient el pla d'acció.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. En el darrer torn de fixació de posicions la Sra. Maria Torres té la paraula, també per un temps de deu minuts.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Si alguna cosa ha quedat clara, entre altres, de les diferents intervencions tant de la proponent com dels altres portaveus és que, efectivament, la llei sobre drogodependències i altres addiccions de les Illes Balears pateix d'un escàs nivell de desenvolupament des de la seva aprovació. En concret, el nou Govern, la Conselleria de Salut, s'ha hagut de trobar amb un Pla d'atenció a drogodependències sense dotació econòmica suficient, amb definicions d'activitats i recursos dèbilment planificats, sense haver tengut en compte l'evidència i sense haver-los dotat d'una estructura sòlida. Per tant, la Conselleria de Salut del Govern actual ha hagut de

revaluar l'esmentat pla, ha hagut de redefinir programes i intervencions i dotar-los econòmicament, entre altres actuacions. Hem de destacar que la partida pressupostària destinada aquest any supera els 3.500.000 euros.

És evident, llavors, que s'arrossega un important dèficit, amb un servei d'atenció que no té una estructura pròpia -com ja s'ha indicat- que permeti assegurar un millor abordatge del problema de la drogodependència tant en el seu aspecte preventiu com en l'aspecte rehabilitador. Evidentment, s'està treballant per millorar aquesta situació.

La Llei 4/2005, sobre drogodependències i altres addiccions a la qual he fet referència específica que el sistema d'atenció ha de configurar-se com una estructura de titularitat pública, diversificada, amb participació de centres i serveis generals, així com específics i especialitzats. L'atenció s'ha de realitzar a través de la provisió de centres d'atenció integrats dintre de la xarxa pública, s'ha de potenciar la coordinació dels centres de drogodependència amb els recursos d'atenció sanitària i social. El pla, al qual ha fet referència la proponent, indica, entre altres, una sèrie d'accions on podríem destacar la de desenvolupar el model integral d'atenció a les drogodependències i la d'elaborar uns protocols de derivació entre els centres d'atenció i la xarxa de serveis socials, generals i específics, coordinació i cooperació amb la xarxa de salut mental, però -com ja s'ha indicat per part de l'anterior portaveu- hem de destacar que els centres de salut, tal i com està actualment la situació, bé, s'ha de tenir en compte una sèrie de factors en relació amb els centres i la sobrecàrrega que pot suposar per a alguns centres de salut a causa que ja suporten un alt nivell d'afluència d'usuaris. També -com s'ha indicat ja- l'atenció al drogodependent ha de ser dispensada per equips especialitzats, no pels professionals d'atenció primària.

Els centres d'atenció a la drogodependència han d'estar formats per equips multiprofessionals, són centres especialitzats i de referència per a serveis d'atenció primària, realitzen diferents tractaments i programes adequats a la problemàtica individualitzada, segons la droga i la situació personal de l'usuari. Hi ha una alta especialització en definitiva, llavors considerem que, tal i com ho proposa el Grup Parlamentari Popular, no aniríem pel mateix camí justament.

Llavors nosaltres proposam una esmena, que esperem que sigui acollida pel Grup Parlamentari Popular, que pas a recollir amb les paraules íntegres: "El Parlament de les Illes Balears insta la Conselleria de Salut i Consum que millori la distribució de la xarxa d'atenció de les drogodependències perquè sigui més accessible als usuaris i que s'ordini d'acord a la distribució de les zones bàsiques de salut, la qual cosa facilitarà la necessària col·laboració i coordinació amb els recursos dels serveis de salut i socials i contribuirà a la normalització en el seu tractament i en la lluita contra l'estigma social que pateixen els drogodependents."

En definitiva, compartim l'esperit de la seva proposta, però -com pot veure la proponent- participam amb els altres portaveus que hi ha unes puntualitzacions que consideram adients i que esperem que siguin concordades per tots els grups.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Feliu, per contradiccions, té la paraula.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, crec que bàsicament si tenim clar el concepte del que és una drogodependència... És a dir, si nosaltres tenim clar que és un problema de salut o no ho és, perquè si tots aquí tenim clar que és un problema de salut no veig el motiu pel qual no pot estar integrat dins un centre de salut, és a dir, per què unes malalties sí i altres no?, per què hem d'excloure i hem de formar guetos d'una malaltia de drogoaddicció? Vull dir, per què s'han de muntar aquestes unitats al marge del que són? Crec que, bàsicament, el problema és aquest, vull dir, si tenim clar que és un problema de salut, per què no hi pot anar? Aquesta és la primera part.

Segona part. Vull dir que a l'anterior legislatura crec que es va fer, i molt, per a les drogoaddiccions, per a tota aquesta problemàtica, justament es va fer una llei, que no existia fins a aquell moment, es va dur a aquest parlament i aquesta llei desenvolupa aquest pla, aquest pla que tenia cobertura del 2007 fins el 2011. Vull dir, en el 2007 hi va haver les eleccions, el que està clar és que si el Partit Popular governàs, hagués aplicat directament aquest pla per a problemes de drogoaddiccions i addiccions i l'hagués posat en marxa. El que està clar és que el Govern d'ara no l'ha volgut posar en marxa, no sé per quins motius. Entre altres punts, a allò que vinculava molt clarament i marcava molt clarament aquest pla era justament un dels punts, era per a la proximitat i sobretot per a la concepció de la drogoaddicció com a una malaltia de salut i no com a una altra cosa.

Jo vull dir que justament el problema de la proximitat és un problema que ens trobam, justament per evitar aquestes situacions i aquestes dificultats que podem tenir les persones per tal que (...), perquè és clar si en el Psiquiàtric hi ha dos centres d'atenció al drogoaddicte, que estan absolutament saturats, en tenim un devora una escola, devora un institut, la veritat és que jo crec que seria molt més natural, si contemplam aquesta malaltia com a una malaltia de salut, integrar-los dins el centre i així tendríem tots els centres. Els equips estan fets, entenc que pot ser un problema dir "bé, és que ara hem de crear els equips...", no, els equips estan fets, el que passa és que estan al centre d'atenció al drogoaddicte i es tracta d'incorporar-los dins els centres de salut. Els equips estan fets.

Ja sé que la situació és complicada, que no es pot fer d'un dia per l'altre, justament per això a la proposició deim de manera molt clara "mitjançant la incorporació progressiva dels equips assistencials i multidisciplinaris de tots els centres". Tot el que s'ha dit, és clar, jo crec que estam tots d'acord amb allò que s'ha dit, que és gent que està molt especialitzada en aquests temes, etc., perfecte, de l'únic que es tracta és d'en lloc de fer feina a un lloc, passin a fer feina a un altre i de forma progressiva, perquè efectivament s'ha de fer ben fet, el tema, s'ha d'estudiar, però aquest és un tema que, a més, es va discutir quan es va fer el pla, està consensuat amb els consells insulars, està consensuat amb Projecte Home, està consensuat amb tota la gent que va tenir participació molt activa i de forma unànime es va aprovar aquest pla de drogoaddiccions per a aquestes dates del 2007 fins al 2011, igual que la llei. Vull dir que crec que va ser una llei molt consensuada a aquest parlament.

Amb això vull dir que aquest no és un nou debat, aquest és un debat on l'únic que estam dient..., per això, jo acabava les meves paraules dient que ja era hora, ja era hora, no perquè a l'anterior legislatura no es fes res, es va fer i molt, perquè es va fer la llei i es va fer el pla. El que passa és que ja és hora que es comenci a aplicar aquest pla perquè això que estam dient, si es llegeixen el pla ho veuran, vull dir, no ens ho hem inventat ara, està recollit al pla i amb un ampli suport, amb un ampli consens de tots els organismes públics i privats que varen participar en l'elaboració d'aquest pla, crec que això és important tenir-ho en compte.

L'esmena que vostè em presenta, entenc que no la podem acceptar perquè no diu res. És a dir, nosaltres estam dient una cosa molt clara i molt concreta, els equips que estan ara a les CAD, als centres d'atenció als drogoaddictes, que passin als centres de salut, els equips passen, de forma progressiva, d'acord, ho estam dient, de forma progressiva, però vostè m'està dient una cosa que bé, que pot ser que sí, que pot ser que no, és que s'han de fer tants de centres d'atenció al drogoaddicte com centres de salut? És que no queda massa clar. Crec que proposta més clara, més concreta, més franca i que reculli millor la unanimitat i el consens que hi va haver quan es va debatre la llei i el pla de drogues, no n'hi ha, vull dir, crec que és ben clara i és ben franca.

La veritat és que em costa creure que no tindrem el suport de tots els grups per posar en marxa això, la veritat és que em costa creure que la Conselleria de Salut no tengui interès a aplicar aquest pla i surti per altres camins per tal de cercar..., que han de cercar els doblers?, que han de tal...? Perfecte, per això deim progressivament i no estam marcant un termini de tres mesos, ni de dos mesos ni d'un, estam dient de forma progressiva, es poden fer d'un en un si volem, però s'ha de fer, hi ha d'haver la intenció de contemplar la drogoaddicció com a una malaltia de salut real i s'ha d'unificar dins uns equips multidisciplinaris, multisectorials, ho hem dit, però dins els mateixos centres de salut.

Consideram que és aplicar el que està dient el pla i consideram que és el més coherent i allò que funcionaria millor per tal de normalitzar la situació de totes aquestes persones, que desgraciadament en aquesta societat que vivim és molt majoritari la quantitat de gent que pateix aquestes malalties.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Feliu. La Sra. Feliu no ha acceptat la rectificació, l'esmena que li plantejava el Grup Parlamentari Socialista. Per tant, passam a votar la proposició en els termes en què l'ha formulada el Partit Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

7 a favor i 9 vots en contra.

En conseqüència, queda rebutjada la Proposició de Llei RGE núm. 3123/08.

1) Proposició no de llei RGE núm. 3122/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a obertura de guarderies hospitalàries a tots els hospitals públics de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Passam doncs al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en la Proposició no de llei RGE núm. 3122, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'obertura de guarderies hospitalàries a tots els hospitals públics de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. També agrair a la presidenta i a tots els diputats que hagin accedit a invertir l'ordre de debat perquè pogués arribar, per un tema personal no he pogut arribar abans. No és que estigués en vaga, com estan pràcticament tots els metges de la comunitat, però en qualsevol cas, exprés aquest agraiement.

Bé, des de la política sanitària que du el Partit Popular des de l'oposició seguim presentant iniciatives, com veuen vostès, absolutament constructives, l'anterior es referia a (...) un col·lectiu com és el dels drogodependents i veim que malgrat que tothom està d'acord en els termes, en la intervenció i en l'objectiu, resulta que no és possible aprovar la iniciativa no de llei, supòs que perquè simplement la presenta el Partit Popular. Esper que no passi el mateix amb aquesta proposició no de llei, amb aquesta proposta que té la mateixa finalitat, òbviament, dirigida a un altre col·lectiu, però la mateixa finalitat totalment constructiva per millorar en aquest cas les condicions de feina dels treballadors, dels professionals de la sanitat pública. I més concretament en un àmbit que és molt important i és l'àmbit de la conciliació de la vida laboral i familiar.

Sabem que des de l'administració s'han de prendre distintes mesures per tal de poder facilitar aquesta conciliació, que en darrer terme lògicament depèn de les distintes famílies i de cadascú. Però en qualsevol cas des de l'administració està molt bé que es prenguin mesures per tal de poder facilitar la conciliació de la vida laboral i familiar, sobretot des del punt de vista de la integració de la dona en el món laboral. I si bé això és important en tots els sectors de treball, en tots els sectors laborals, probablement el sector allà on més es nota, també n'hi ha d'altres allà on hi ha les mateixes circumstàncies, però un on més es nota és el sector sanitari; per què? Perquè estam parlant

sobretot en àmbit hospitalari de professionals sanitaris sotmesos a torns de guàrdies, a hores extraordinàries i a uns horaris que surten una mica del que és comú i d'allò que és l'horari d'atenció a les distintes escoles, guarderies de les distintes comunitats autònomes i ciutats.

Precisament per això, perquè és un col·lectiu que necessita probablement més suport en aquest sentit i també perquè molts dels professionals..., sabem de la mancança de professionals sanitaris a la nostra comunitat, vénen de fora, d'altres comunitats autònomes, fins i tot d'altres països, cosa que suposa no tenir les seves famílies aquí que els puguin ajudar en un moment determinat. Tot això fa necessari que des de l'administració sanitària es vetlli perquè es puguin millorar les condicions de feina d'aquests professionals que tenen infants petits, especialment de 0-3 anys que són els que més atenció immediata necessiten.

Des d'aquesta comunitat autònoma la passada legislatura es dugué endavant una experiència realment important que va ser pionera a tot l'Estat espanyol i que està donant molts bons resultats. He de dir que va ser una actuació que va impulsar principalment el col·lectiu de professionals de l'Hospital de Son Llätzer i gràcies a aquest impuls, a aquesta consciència que era necessari fer actuacions per conciliar la vida laboral i familiar, es va dur a terme entre la Conselleria de Salut i la Conselleria de Presidència l'habilitació, fins i tot la construcció d'una escola de 0-3 anys dins el recinte de l'Hospital de Son Llätzer. Com dic, jo crec que és una experiència satisfactòria, que incrementa la satisfacció dels professionals sanitaris, que es tradueix en una millora de la qualitat assistencial que reben els usuaris de la sanitat pública i que, per tant, s'ha de traslladar als altres hospitals.

S'havien iniciat les distintes passes als distints hospitals de la comunitat autònoma per tal de poder arribar a tenir tot una xarxa de guarderies a tots els hospitals de la comunitat autònoma. No obstant això, no es va arribar a finalitzar i és el motiu pel qual el Grup Parlamentari Popular presenta aquesta iniciativa, per tal que l'actual Govern, l'actual Conselleria de Salut no s'oblidi d'aquest aspecte tan important de satisfacció dels professionals, de pares i mares, no només de mares que tenim tendència a pensar-ho, sinó de tots dos, i que es puguin incorporar aquests serveis de guarderia als distints hospitals.

Òbviament hi ha hospitals que són nous, com pot ser l'actual Hospital de Son Espases que s'està construint, que té l'espai habilitat i que tal vegada haurà d'esperar un poc més, perquè en qualsevol cas en dos anys hauria d'estar en funcionament i es pot habilitar. En canvi, n'hi ha d'altres que no permeten créixer en les seves instal·lacions i que les actuacions que es varen dur o es varen iniciar la passada legislatura varen ser tenir un diàleg permanent amb l'ajuntament corresponent, per exemple amb l'Ajuntament de Manacor en aquest cas, o l'Ajuntament d'Inca, per tal que es pogués habilitar una escola municipal que estigués al voltant de l'estructura hospitalària i arribar a un acord per tal que els professionals poguessin dur els seus infants a aquesta escola. En qualsevol cas hi ha moltes solucions, hi ha distintes alternatives i es tracta senzillament d'impulsar-ho, de creure en aquesta mesura, creure que és necessari que des de l'administració sanitària, per millorar la satisfacció dels professionals, es facin iniciatives com aquesta.

Per tant, des del Grup Parlamentari Popular proposam que s'incorpori el servei de guarderies hospitalàries per als professionals sanitaris de l'Hospital de Manacor, Son Dureta, Inca, Menorca i Eivissa. Formentera no es va incloure perquè pensàvem que tal vegada l'àmbit d'actuació era menor i desconeixem la situació. En qualsevol cas si es fes la proposta d'incloure-la no hi hauria cap inconvenient perquè creim que és una mesura que ha d'arribar a tots els professionals sanitaris.

Aquesta és la iniciativa. Repetesc, és una iniciativa constructiva, en positiu i esper que tots hi estiguin d'acord, en qualsevol cas escoltarem les distintes intervencions, siguin originals i no pel fet que ho hagi presentat el Partit Popular la rebutgin una vegada més.

Gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Buenas tardes, señoras y señores diputados. Por parte del Grupo Mixto tiene la palabra el Sr. Mayans.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, presidenta. Primer de tot valorar positivament la proposta, és evident que quan es fan propostes en positiu i que repercuteixen no només en l'àmbit pressupostari, sinó en l'àmbit físic i personal en el sentit de trobar espais idonis per ubicar el que se'ns proposi també, personal adequat per dur endavant allò que se'ns proposa hi ha dificultats afegides. És evident també que un va condicionat pel pressupost de què disposa.

En el sentit d'agafar el guant que m'ha llançat la portaveu del Partit Popular, sí que li faig la proposta que s'hi inclogui Formentera i explicaré per què. La plantilla de l'Hospital de Formentera és de 100 i busques de treballadors, jo crec que a nivell de feina anual que dura tot l'any deu ser la segona, després de l'ajuntament o ara consell insular, la que més personal té. No només això, sinó que a més l'Hospital de Formentera, com tots els aquí presents saben, s'està construït d'una manera modular, d'una manera sense cap escaló i sense cap desnivell, la qual cosa implica que ampliar aquest hospital sigui molt fàcil, simplement és ampliar de manera horitzontal, no s'ha de fer cap estructura complicada.

Per tant, sí que es podria ubicar allà, a qualsevol de les seves bandes, el tema de guarderia hospitalària. Dic això també perquè l'actual escoleta, propietat del Consell de Formentera, està totalment saturada. Per tant, no tan sols faria el favor al personal de l'Hospital de Formentera, sinó que a més els beneficis serien per a tota l'illa. Les places de l'escoleta del consell estan totalment, com ja he dit, ocupades i, per tant, si es pogués ubicar al costat o fins i tot dins la mateixa estructura de l'hospital, les distàncies allà no són grosses, físicament una cosa de l'altra no disten molt i a més de ser positiu per als treballadors de l'hospital, també seria positiu i seria una segona escoleta que realment fa moltíssima falta a l'illa.

Recordem també que si a Mallorca, l'illa més grossa de la comunitat, hi ha problemes en aquest sector, però molts que treballen allà poden ser residents mallorquins per exemple, o d'altres illes, a Formentera encara més, el percentatge de treballadors de fora de la plantilla actual de l'hospital és molt important. Per tant, difícil és aconseguir personal especialitzat i personal professional per venir a treballar a illes petites. Per tant, donem-los la possibilitat que puguin treballar en les millors condicions possibles i puguin compaginar, com deia la portaveu del Partit Popular, guàrdies, feina i a més benefici social i sanitari a Formentera.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tiene la palabra la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. senyores i senyors diputats, Sra. Castillo, crec que en alguna ocasió ja hem fet un comentari semblant, però tornam a repetir, nosaltres consideram que qualsevol proposta que vengui a aquesta cambra, de qualsevol partit, és una proposta en positiu i és una proposta constructiva. Jo també la convidaria a valorar de la mateixa manera qualsevol resposta, independentment que sigui positiva o negativa respecte de l'acord o no amb el grup proposant. És a dir, quan hi ha un rebuig a una determinada proposició i a més quan es fa d'una manera argumentada, el desacord i la discrepància també es pot valorar d'una manera constructiva. Una altra cosa és que simplement li diguéssim que li votam que no perquè no. Nosaltres sempre que ens posicionam respecte de qualsevol proposició, ho feim de manera argumentada i entenc que respectar això també és important.

En relació amb aquesta proposició no de llei, la primera cosa que hem de dir és que a nosaltres ens sembla que qualsevol mesura que vagi dirigida a conciliar la vida familiar i la vida laboral, jo moltes vegades dic vida personal, però bé, hi ha tot tipus de famílies, és important. També volíem recordar que aquesta guarderia, no sé si el concepte en català està normalitzat, per això prefereixo parlar d'escoleta, de l'Hospital de Son Llàtzer és cert que va ser posada en marxa durant la legislatura passada, però d'alguna manera venia de temps anteriors. Jo crec que també s'ha de tenir memòria en relació amb això.

Nosaltres pensam que l'existència puntual en alguns casos com és aquest d'aquest tipus d'escoleta pot ser positiu, en qualsevol cas sempre s'haurien de tenir tot un seguit de factors o d'elements a l'hora de posar-ho en marxa, com pot ser si hi ha una demanda, si hi ha una col·laboració entre les diferents conselleries i lògicament si hi ha espais. Jo no voldria pensar si ara mateix a l'Hospital de Can Misses es volgués posar una escoleta, simplement seria impossible, per raons que tots coneixem.

A part que puntualment aquest tipus d'escoletes puguin fer una funció i pugui ser important, nosaltres pensam que hi ha un debat de fons i és en el que voldríem insistir i centrar-nos i és sobre quin ha de ser i quin és el concepte d'escoleta. Jo no sé si la confusió aquesta, parlar de guarderies o escoletes..., jo crec que en el fons hi ha un tema que és més bàsic, quan un parla de guarderia a mi sempre em remet aquesta concepció més assistencial, que d'altra banda jo crec que és la que ha demostrat normalment el Partit Popular, és la seva visió de la guarderia, amb un caràcter exclusivament assistencial. Nosaltres tenim un altre concepte de guarderia, quan jo parlo d'escoleta, és d'una escoleta on s'han de combinar dos factors. En primer lloc l'element educatiu, és a dir, una escoleta no és simplement un lloc allà on han d'estar els fills i les filles dels treballadors i les treballadores, sinó que forma part de tota l'evolució educativa dels nins i les nines i comença des de 0 anys fins als 16 o, si continuen, fins a la universitat. Per tant, l'escoleta compleix una funció molt concreta i té un caràcter educatiu. A més, a aquest caràcter educatiu se li ha d'afegir un element territorial. És a dir, l'important d'una escoleta és que estigui situada a una comunitat, a un barri, a una zona determinada, un municipi segons de què estiguem parlant i això ha de ser el que marqui els criteris de preferència a l'hora de situar una escoleta.

Dit tot això, ja dic que és un debat més de fons, és un debat més de tipus educatiu, nosaltres li anunciam que li votarem en contra d'aquesta proposició justament per això, perquè no pensam que sigui bo fer una generalització d'aquestes guarderies, que diuen vostès, sinó que l'existència d'escoletes ha de ser una existència planificada i sobretot des d'un punt de vista d'un criteri educatiu i d'un criteri territorial.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Por parte del Grupo Parlamentario de Unión Mallorquina tiene la palabra el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Unió Mallorquina també coincideix a posar de manifest la importància de prendre mesures per assolir la conciliació de la vida laboral i familiar, però pensam que aquesta conciliació s'ha de centrar, ha de tenir com a centre d'atenció els infants, els nins. Per tant, des d'aquest punt de vista consideram que és evident que les administracions públiques a les seves actuacions, si han de tirar endavant els centres de 0-3 anys, han de tenir en compte que aquests centres tinguin un abast educatiu més enllà del debat assistencial, al qual hi feia referència la portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula. Des d'aquest punt de vista consideram que no

correspon a les administracions públiques tirar endavant guarderies, sinó que, en tot cas, han de tirar endavant escoles, en aquest doble concepte que estan manejant.

Per tant, tot i ser sensibles a les necessitats que els treballadors d'aquests grans centres, allà on es concentren molts de treballadors, puguin tenir a prop un centre per dur els seus fills i, per tant, que la planificació futura d'escoles que ha anunciat aquest govern tenguin en compte aquesta realitat i aquesta circumstància i intenti acostar les futures noves escoles a aquests centres sanitaris amb tants de treballadors i també tenint en compte els problemes d'espai que en determinats centres sanitaris també hi hauria perquè s'acollissin aquestes escoles.

Des d'aquests dos punts de vista el Grup Parlamentari Unió Mallorca no pot donar suport a aquesta proposició no de llei.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Por parte del Grupo Parlamentario del BLOC tiene la palabra el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, en primer lloc voldria animar la Sra. Castillo perquè no tenguin una intervenció tan malenconiosa respecte d'aquest començament. Nosaltres l'animam perquè el Partit Popular presenti moltes iniciatives, que escolti una miqueta els arguments que es donen perquè per ventura va amb un apriorisme de pensar que senzillament li deim que no perquè no, i jo crec que se solen argumentar les posicions. Ara jo intentaré modestament argumentar el nostre no, que és absolutament congruent amb la posició que han mantingut històricament en aquesta comissió tots els partits que estam en aquest moment en el BLOC per Mallorca i PSM-Verds.

En qualsevol cas solia repetir una cita de Maicas quan venia a aquest parlament i al consell a l'oposició i era allò d'inaccessible el desànim, ja preparat amb il·lusió el meu pròxim fracàs, perquè també de vegades un ha de saber acceptar el nou rol, tot i que ja li dic, si coincidim amb les posicions del Partit Popular no serà cap entrebanc quin és l'autor perquè ens entenguem. En aquesta senzillament no hi estam d'acord i és normal dins els plantejaments.

A l'esquema de guarderia laboral, de guarderia d'empresa, que són molts clars tots els moviments sindicals dels anys 60, dels anys 70, record perfectament les guarderies de Lotusse, de Yanko a un moment determinat, que es negociaven dins els convenis. Aquest esquema en la democràcia, en la transició es romp cap a esquemes educatius, esquemes que siguin escoles perquè tenguin un horari d'alguna manera més docent. Però també perquè siguin generals per a tota la població, i no només d'empresa. Aquest esquema és el que per exemple està recollit a l'esborrany de decret, la idea que té el Govern d'impulsar els centres d'educació infantil de primer cicle, com de segon cicle, i fugen un poc primer de la cuna, de la institució originària que tan bon servei social va fer en un determinat moment, en el primer terç de segle XX i en el segle XIX, però evidentment tot canvia.

Aquesta idea que cada empresa tenguin la seva escola, creim que no és ben bé la funció de l'administració pública. I que l'administració pública faci escoles, però no per a la població sinó per als seus treballadors, jo crec que és un esquema que és una distorsió. Ara es posava l'exemple de l'Ajuntament de Formentera que té més treballadors que l'Hospital de Formentera i pareix que amb aquesta idea s'hauria de fer una escola per als funcionaris de l'Ajuntament de Formentera, perquè és l'empresa principal, llavors la segona seria la de l'hospital i després en tot cas n'hi hauria una tercera o una quarta que seria la de la població general. Jo crec que això també dóna un element de segregació per capes que no ens pareix correcta, a part que també aquesta proximitat, fins i tot per a la conciliació de la vida laboral i familiar, aquesta tan gran proximitat del lloc de treball i de l'infant no en tot és tan positiva, d'estar en el mateix lloc de treball, a part que evidentment els recursos són limitats i si fas prioritària una línia d'actuació de despesa pública, l'altra no hi és. Fins i tot per ventura serien conciliables, però mentre tires cap un vent no ho pots fer amb l'altre.

També el tema d'espai, l'espai dels centres hospitalaris, de l'administració de justícia, de les escoles, de tots els grans centres que podrien tenir molts de treballadors, de les institucions administratives. La idea va en la línia del que va fer la Sra. Estaràs, que va fer només per a un departament del Govern, no per a tots. Clar, aquesta idea d'ocupar els espais administratius amb guarderies per a centres, jo crec que també té un cost d'espai, de racionalitat que no creim que sigui la idea de generalitzar-ho. En part podria ser positiu? Més en aquest sentit, contradient la Sra. Suárez, més un servei de guarderia, sobretot puntual, conjuntural..., no en un sentit holístic d'escola, sinó per coses més conjunturals, amb menys exigències i no en el sentit de centre educatiu d'infantil que crec que no és allò que aquí se cerca. A més, com a centre públic hi hauria d'haver una admissió que s'hauria de basar en criteris objectius, tipus els centres públics i no els treballadors.

Per cert, m'ha sorprès molt que digués el tema d'Inca, m'ha sorprès molt, de l'Hospital d'Inca. A Inca no només és molt difícil, perquè pràcticament d'ençà del 96 que es va dir el primer no..., d'ençà que hi ha el Sr. Rotger, va ser la primera vegada que es va dir que no a nins a l'escola perquè no hi cabien. No hi ha hagut cap ampliació de places, ara a la fi s'està ampliant l'escola. I es penalitza cada any més a tots els externs. Cada vegada que hem dit que aquí hi ha gent que ve a fer feina, per exemple a l'hospital i no pot dur els nins a l'escola

perquè estau penalitzant molt, i tots els nins de fora d'Inca queden exclosos tots, tots. Em sorprèn que hagi arribat a aquest acord amb el Sr. Rotger..., el nombre no hi és, jo crec que el més correcte és ampliar el nombre de places, no pot ser que tinguem el mateix nombre de places que teníem fa 12 anys, almanco al mateix espai. A Inca, per exemple, varen augmentar les places perquè varen llevar les de 3 a 6 i varen poder ampliar un poc el 0-3. El nombre d'educació infantil ha baixat en xifres absolutes. Ara bé, podríem parlar de cada cas. Com també podríem parlar del mecanisme que venia del Ministeri de Treball, vostè se'n recordarà, va passar les tres escoles que encara són, si no vaig errat, per Presidència en comptes d'Educació o com a mínim als consells o als ajuntaments, perquè derivaven d'aquella mentalitat que tenia el Ministeri de Treball de quan precisament les va crear a la preautonomia, abans de la democràcia.

Per tant, nosaltres entenem que el més lògic seria crear aquesta xarxa, amb els recursos que tinguem, tant de bo n'hi puguem dedicar molts, amb l'objectiu de conciliació, amb l'objectiu que hi hagi una gran xarxa social d'escoles, hi coincidim plenament. En tot cas amb allò que no coincidim és en la prioritat o la mecànica, però crec que és molt important que tots els nins de 0-3 puguin tenir aquesta tasca educativa, però també social, indiscutiblement, que les parelles necessiten per poder treballar i poder tenir una vida laboral lògica i d'acord amb els temps, crec que ens hi hem d'implicar tots. Però més que fer-ho a través de cada empresa, no ja els hospitals, sinó a cada una de les empreses, facem-ho d'una manera general.

Per cert, el darrer apunt respecte dels horaris. És evident que no posarem escoles nocturnes als hospitals. Per tant, els horaris, crec, no sé si va per aquí la seva posició una guarderia nocturna, però un servei nocturn o en determinats espais, no sé, supòs que també n'haurem de fer en transport..., algunes coses que siguin peculiaritats de determinats col·lectius crec que valdrà la pena, però tot allò que és de 9 a 9, que és quan funciona el sistema general, jo crec que és lògic i és bo que els treballadors de tots els col·lectius, tant si són de metges com si són d'obrers, es trobin en aquests centres de la xarxa general.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Alorda. Por parte del Grupo Parlamentario Socialista tiene la palabra la Sra. Rosa María Alberdi i Castell.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Muchas gracias, presidenta. Sra. Castillo, nosaltres no li donarem suport a aquesta iniciativa i no li donarem suport perquè el que planteja vostè en aquesta proposició de llei diu "obertura de guarderies hospitalàries a tots els hospitals públics de la comunitat autònoma de les Illes Balears". Després, quan ha fet l'argumentació ja no ha dit tan taxativament això, ha dit "apropem el servei d'aquestes guarderies, encara que sigui fora d'aquestes empreses hospitalàries", m'ha semblat entendre a mi de la seva argumentació. Tal vegada ho he entès malament. Però no li donarem suport perquè nosaltres no compartim en absolut aquest model de guarderia.

Jo no m'estendré massa perquè totes les persones que han parlat abans que jo, la Sra. Suárez i el Sr. Alorda especialment, han donat molts dels arguments que jo volia donar. Però voldria dir un parell de coses. En primer lloc, naturalment nosaltres compartim la necessitat de conciliar la vida laboral i familiar, per descomptat. I fins i tot jo estaria per pensar en aquesta iniciativa, des de la perspectiva educativa, de posar escoles a prop d'on es necessitin. Amb això jo estaria d'acord, perquè crec que això és un dels elements de la xarxa pública d'escoles que estam intentant desenvolupar des del Govern. El que passa és que amb la seva proposició no de llei hi estic absolutament en contra, com venim defensant des del Grup Parlamentari Socialista, aquesta portaveu porta el tema d'educació, i sempre hem tractats aquests temes dins educació.

En primer lloc amb aquesta orientació que es desprèn de la seva argumentació, però també de l'escrit, per la denominació de "guarderies". Hem discutit molt en aquesta cambra que l'educació infantil no ha de tenir un caire assistencial, sinó un caire educatiu. Jo sé que el Partit Popular no comparteix això, però si vostès volen el consens en relació amb una proposta que té a veure amb l'educació infantil, han d'adonar-se que el model que en aquest moment hi ha en aquesta comunitat autònoma, segons el que diu la LOE i el que diuen els informes de tota l'educació que vulguin veure, que l'etapa de 0 a 3 anys és una etapa educativa. Aquesta és la primera.

I la segona qüestió és que no podem compartir que vostè proposi una iniciativa quan ja s'ha presentat que s'està desenvolupant una xarxa d'escoles sense tenir en compte que ja hi ha uns criteris per fer aquesta xarxa d'escoles. Per tant, com és que ens presenta una proposició respecte a un servei educatiu, que vostè pot argumentar -i que jo ara li diré el meu parer respecte a les guàrdies, també, i les necessitats dels infants- que vostè argumenta en funció d'una necessitat, sense tenir en compte que aquesta necessitat, qui l'ha d'autoritzar fins i tot administrativament és la Conselleria d'Educació? I vostè no en fa cap, de menció a la Conselleria d'Educació, vostè diu "facin escoles dintre...", bé, no diu escoles, diu guarderies, "...dintre dels hospitals públics", i no menciona que hi ha una manera de fer les coses en aquesta comunitat autònoma, que ja s'ha presentat en aquesta cambra també, en relació al que s'ha de fer amb l'educació de 0 a 3 anys.

Jo, Sra. Castillo, si... Miri, vostè té una impressió i jo també volia fer aquesta petita acotació que han fet els meus companys en relació que almenys des d'aquest grup parlamentari sempre tenim molt d'interès a fer-li esmenes quan no estem d'acord amb les coses que proposa. La meua companya la Sra. Torres n'ha fet una; jo aquest matí he estat intentant fer una esmena, m'he estat molta estona intentant fer una esmena, Sra. Castillo, de veritat, per proposar-li, però no he pogut, no he estat capaç de conciliar aquests requisits que em semblaven indispensables amb el seu plantejament perquè no comparteixo, o no compartim, aquesta cosa fonamental que és el fet educatiu. Vostè podria argumentar-me: bé, però, és que una escoles amb caire educatiu també podria ser dintre d'un hospital, i a mi llavors se'm planteja una qüestió que el Sr. Alorda d'alguna manera ha dit. Vegem, jo crec que la conciliació de la vida familiar i laboral s'ha de fer amb dos criteris. Per un cantó, per descomptat, els pares i les mares que volen estar més a prop dels seus fills i dedicar el seu temps a allò que sigui, si no tenen fills, d'acord? Però, segona, s'ha de tenir en compte l'interès dels

infants. Per tant, quan es pensa en horaris de guarderies, en horaris d'escoletes -perdonin, he dit guarderies però no vull dir-ho mai-, en horaris d'escoletes, sempre s'ha de tenir prioritàriament al cap quin és l'interès d'aquest infant.

Jo, Sra. Castillo, conec molta gent que treballa a Son Llàtzer. Son Llàtzer és una plantilla molt especial perquè va patir aquest fenomen que vostè sap que es diu de l'estabilitat, no?, vull dir que quan la gent jove aconsegueix la plaça fixa les dones es queden embarassades, i això va ser un bum a l'Hospital de Son Llàtzer, es va necessitar un paritori per a les metgesses i infermeres i auxiliars de Son Llàtzer, perquè és un fenomen que està descrit dintre les organitzacions i les empreses, està descrit. Bé. En aquell moment va sortir aquesta iniciativa, que s'havia promogut, de crear aquesta escoleta que hi ha a Son Llàtzer, però jo tinc molts amics que treballen a Son Llàtzer, alguns d'ells el que tenen ja són néts i per tant aquests els descartaré, però dels que tenen fills no en conec cap que tingui el fill a la guarderia, perquè han prioritzat els mateixos pares, els mateixos pares, que per a l'estabilitat i per a la millor cura del seu fill és millor que estigui a una escoleta a prop d'on viuen. O sigui, jo no en conec cap -i li asseguro que en tinc molts, d'amics a Son Llàtzer, que tenen nins petits i nines petites- que tingui el seu fill a Son Llàtzer, a la guarderia de Son Llàtzer.

Això què vol dir?, que no s'han de posar? Bé, jo el que dic és que no s'han de posar en aquest criteri de dir "promoguem aquesta iniciativa"; jo no hi estic d'acord. Promovem la iniciativa de crear escoletes dins d'una xarxa pública, que ja s'està desenvolupant a la nostra comunitat autònoma, i valorem quin és el millor lloc per posar-les tenint en compte que aquesta conselleria d'Educació proposa, per descomptat, prioritzar la qüestió que s'integri dins el barri en lloc que estigui en aquest model, com molt bé deia el Sr. Alorda, de guarderies laborals que de cap manera no té justificació en aquest moment.

Per altre cantó vostè deia que es creïn als hospitals públics. Vol dir que la plantilla de Son Dureta té nins de guarderia? Quina edat mitjana té la plantilla de Son Dureta? 45, 50 anys, l'edat mitjana de Son Dureta. Però a més jo no m'atreviria a acceptar una proposició no de llei en què instéssim d'aquesta manera la conselleria, o el Govern, en aquest cas, sense tenir en compte que això haurà de ser madurat prèviament si existeix ja aquesta demanda real i, per descomptat, si els professionals o les persones que hi treballen ho demanen.

Per això, Sra. Castillo, perquè no compartim realment ni el fons ni la forma de la seva proposta, nosaltres no li donarem suport.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. Alberdi. Tiene el uso de la palabra por contradicciones la Sra. Castillo.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, jo he de ratificar. Reconec que amb aquest debat hi ha hagut un debat interessant, on hem pogut exposar els plantejaments dels distints grups polítics en el que és l'educació infantil, en el que és l'ordenació de la xarxa de guarderies, fins i tot en el que és la prioritització de l'interès dels pares o dels fills a l'hora de dur un infant a una guarderia o a l'altra.

Però en qualsevol cas jo vull fer una reflexió, respectant totes les opinions que s'han dit en aquests moments en aquesta cambra. Imaginem una mare, una mare amb un infant d'un any que ha acabat el seu període d'excedència per maternitat, que no sé quin és perquè francament jo mai no l'he tengut i per tant no sé en aquest moment no sé quin és, però supòs que més o manco un any, i és una mare que ha tengut l'infant i que fa feina. Nosaltres sabem que és molt freqüent, en el sector sanitari, que les famílies coincideixi la professió sanitària en els dos membres de la parella, home-dona, home-home, dona-dona, és igual. Per tant ens trobam en aquesta situació. La mare comença a fer feina; crec que tots estam d'acord que hem de fomentar la lactància materna; és dolent que aquest infant estigui a prop de sa mare perquè sa mare pugui fer la lactància materna regularment sense cap inconvenient? Clar, hi ha altres alternatives, per suposat; es pot congelar, es pot deixar on sigui, etc., etc., però bé, es tracta de facilitar les coses.

Posem un altre exemple. Aquesta mateixa parella, sa mare, son pare, amb un nin d'un any o amb una nina d'un any, que tots dos tenen professió sanitària, i també tenen torns de guàrdia i que per distintes circumstàncies, sigui perquè siguin de fora de la comunitat autònoma, sigui perquè aquí no tenen família o cap membre de la família que es pugui encarregar d'aquest infant, tenen torn de guàrdia el vespre. És dolent que hi hagi aquest servei de guarderia a un hospital? Clar que no és allò ideal, però és que hi ha situacions en les quals no es pot evitar, i el que pretén el Partit Popular amb aquesta iniciativa és arribar a aquestes situacions. Les altres entenc que la Conselleria d'Educació ja s'està posant mans a la feina.

Jo no he duit un debat educatiu. Després ja parlarem del que hi ha dins aquesta guarderia i de com es fa, si de manera planificada, no planificada, si el contingut és educatiu, no és educatiu... Per suposat jo estic d'acord amb tot el que s'ha dit en aquest cambra, inicialment vull dir, sense entrar en el fons del debat, però he duit un debat sanitari. He dit i aquí s'ha comentat fins i tot que, és que totes les empreses han de posar una guarderia?; idò no, aquelles empreses que ho han de menester. A més no estam dient que l'Administració ha de sufragar a totes les empreses una guarderia, no, estam parlant que l'Administració sanitària, com a empresa que és també en aquest sentit, posi una guarderia a disposició dels seus treballadors que l'han de menester. Perquè, segons el que ha comentat la portaveu socialista, hem d'entendre que els pares i les mares que duen els al·lots actualment a l'escoleta de Son Llàtzer són *malos padres?*, *son malos padres?* No. Es tracta

simplement d'arribar a aquests supòsits als quals no es pot arribar amb altres mesures.

I l'escoleta hospitalària que, per cert, no vol dir que es faci dins l'hospital, la proposició, amb tota intenció perquè conec la matèria, diu..., l'expressió concreta és "incorporar un servei de guarderia hospitalària per als professionals", no diu en els hospitals, que per suposat seria allò ideal, allò ideal perquè és acostar els serveis als professionals.

Però en qualsevol cas jo crec que, tot i que ha estat ben rebut el debat i que ha estat molt interessant, es tracta, i si no s'ha entès em sap greu i esper que es pugui reconsiderar a l'hora de la votació, d'arribar a aquells casos on no es pot arribar d'una altra manera, i es tracta que l'Administració sanitària, com a empresa, incorpori una mesura de satisfacció més als professionals. Aquesta mesura de Son Llätzer, per exemple, no és que vengui d'enrere; hi va haver un moviment important dels professionals de Son Llätzer, perquè és cert el que ha dit la Sra. Alberdi, que efectivament hi va haver un bum i els professionals la necessitaven. No els vàrem fer cas la passada legislatura, l'anterior legislatura del pacte d'esquerres; a la passada, on governava el Partit Popular, i gràcies a una línia de finançament que existeix i que per tant no pot suposar un pressupost important per a l'Administració sanitària, es va poder incorporar aquest servei que, repetesc, és satisfactori per als professionals. I no vol dir que siguin pares dolents o mares dolentes perquè els duuguin allà, o que prioritzin el seu interès en lloc de l'interès del menor; simplement hi ha circumstàncies on és necessari.

Però en qualsevol cas, repetesc, s'han de respectar totes les opinions. Des del Partit Popular creim que seria, com dic, una mesura més de l'Administració per millorar la satisfacció dels professionals, que permetin-me que els digui que darrerament no pareixen molt satisfets, perquè quan no és una cosa és l'altra, i avui estan de vaga mèdica i per tant no poden estar molt satisfets. No s'han acceptat altres mesures per tal de fomentar la venguda de professionals de fora que puguin pal·liar la mancança de professionals a les Illes Balears. No s'han fet altres mesures també proposades per mirar la satisfacció, però en qualsevol cas aquesta era una mesura dirigida a millorar la satisfacció dels professionals sanitaris amb infants de 0 a 3 anys; repetesc, no estic parlant ni d'educació infantil, ni estic parlant d'una altra cosa, estic parlant de 0 a 3 anys i per arribar on no es pot arribar d'una altra manera.

Per una altra part agrair al Sr. Mayans el seu suport, i per suposat acceptam aquesta esmena perquè, com dic, coneixia les altres circumstàncies, però desconeixia exactament la de Formentera o no sabia..., o la plantilla que en aquells moments hi havia no tenia infants i per tant potser no havíem sentit la necessitat de presentar també l'Hospital de Formentera. Però per suposat com a proposta global sí que l'assumiríem, incorporaríem l'esmena del Sr. Mayans a la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Popular, i esperam que hi hagi una reflexió i, si no, idò bé, haurem d'esperar un poc més, perquè així com la portaveu del Grup Socialista deia que per convicció no podia votar a favor d'aquest servei en els hospitals, per convicció des del Partit Popular creim que qualsevol mesura que es pugui incorporar per facilitar la conciliació de la vida laboral, i en aquest sector principalment, igual que ho seria en el sector turístic, perquè també sabem, que a més és un sector important de la nostra comunitat autònoma, que tenen horaris

variats. Però en qualsevol cas parlem de sanitat, estam a la Comissió no Permanent de Salut del Parlament de les Illes Balears, i per tant creim que hagués estat una mesura molt adient i que esperam que, tot i que es rebutgi aquesta iniciativa, es faci qualche passa per part de la conselleria per tal de poder incorporar-la al nostre sistema sanitari.

Gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castillo. Per incorporar la modificació que planteja el Sr. Mayans he de preguntar si algun grup s'hi oposa. No s'hi oposa ningú, per tant queda incorporada; ho diu el Reglament i així ho hem de fer.

I ara passem a la votació de la Proposició no de llei 3122.

Vots a favor?

Vots en contra?

Vots a favor, 7 i vots en contra, 9. En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei 3122.

I una vegada esgotat l'ordre del dia jo els voldria dir una coseta. Tenim la sort que hem acabat d'hora. Avui és Sant Jordi, els desitj una bona tarda. Moltes felicitats veient llibres. Fins la setmana que ve.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS